

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/79/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713207746
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6713207746.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Amy Odalošovej, v právnej veci navrhovateľa UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., so sídlom Želetavská 1525/1, 140 92, Praha 4-Michle, IČ: 649 48 242, podnikajúceho na území SR prostredníctvom organizačnej zložky zahraničnej osoby UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., pobočka zahraničnej banky so sídlom Šancová 1/A, 813 33 Bratislava, IČO: 00681709, zast. HMG & PARTNERS, s. r. o., Štefanovičova 12, Bratislava, IČO: 35885459, proti odporcovi R. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. X. XXXX/XX, O., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42176778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, v konaní o zaplatenie 6 319,78 € s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 12C/205/2013-172 zo dňa 14. 10. 2014, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd vo zvyšnej časti návrh zamietol, potvrdzuje.

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 4 170,13 € spolu s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 127,95 € od 05. 10. 2011 od zaplatenia, zo sumy 127,95 € od 05. 11. 2011 do zaplatenia, zo sumy 127,95 € od 05. 12. 2011 do zaplatenia, zo sumy 127,95 € od 05. 01. 2012 do zaplatenia, zo sumy 127,95 € od 05. 02. 2012 do zaplatenia, zo sumy 3 530,38 € od 16. 02. 2012 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach po 30 €, splatných vždy k 15-temu dňu toho - ktorého mesiaca, počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej z nich; vo zvyšnej časti okresný súd návrh zamietol. Pokiaľ ide o trovy konania uviedol, že o trovách konania rozhodne v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol: „Navrhovateľ návrhom zo dňa 19.04.2013 si uplatnil voči odporcovi právo na zaplatenie 6.319,78 Eur spolu s 8,75 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.826,32 Eur od 02.03.2013 do zaplatenia, s 13,99 %-ným úrokom ročne zo sumy 4.826,32 Eur od 02.03.2013 do zaplatenia titulom poskytnutých prostriedkov zo Zmluvy o úvere č. EZY-CRL-00084775-2010-ZVOL-SU zo dňa 04.11.2010, na základe ktorého bol odporcovi poskytnutý úver 5.500,- Eur s úrokovou sadzbou 13,99 % ročne. Odporca mal úver splácať v splátkach 127,95 Eur mesačne, išlo o 60 mesiacov. Ročná percentuálna miera nákladov bola 17,35 %, mesačný poplatok za poistenie úveru bol dohodnutý na 1,64 %.

Právna zástupkyňa navrhovateľa na pojednávaní dňa 14.10.2014 trvala na podanom návrhu. Pridržiavala sa jeho písomného vyhotovenia. Nevedela sa vyjadriť k splátkovému kalendáru.

Odporca na pojednávaní dňa 14.10.2014 uviedol, že splátky čo mal, tak zaplatil viacej, vec riešil s vedľajším účastníkom na strane odporcu. Požiadal o splátkový kalendár nakoľko je nezamestnaný, dostáva len dávku v hmotnej núdzi 61,60 Eur.

Vedľajší účastník na strane odporcu žiadal návrh po vykonanom dokazovaní zamietnuť. Čo sa týka uvedenia dátumu konečnej splatnosti, konečná splatnosť musí byť určená konkrétnym dátumom. V zmluve o úvere konkrétny dátum nie je uvedený, ktorý by predstavoval konečnú splatnosť úveru. Zmluva o úvere obsahuje iba údaje o počte splátok, a to 60 mesiacov. V § 9 ods. 2 písm. f) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je, že dodávateľ má poskytnúť spotrebiteľovi jasný, určitý termín konečnej splatnosti. Je nevyhnuté, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy bol informovaný v akej výške, ako dlho a v akých termínoch je povinný splácať istinu, úroky a iné poplatky. Predmetná zmluva neobsahuje žiadne dojednanie, z ktorého by to bolo zrejmé. Poskytnutý úver treba posúdiť ako bezúročný a bez poplatkov s tým, že navrhovateľ má nárok len na zaplatenie neuhradenej časti čerpaného úveru.

Súd na základe predložených listinných dokladov zistil nasledujúci skutkový stav:

Na č.l. 8 sa nachádzajú obchodné podmienky na poskytovanie úverov fyzickým osobám, nepodnikateľom. Na č.l. 16 - 17 sa nachádza oznámenie o predčasnej splatnosti úveru a výzva na úhradu celého zostatku úveru, je zo dňa 18.02.2012, nebola doručená odporcovi. Výzva na úhradu záväzku, pokus o zmier zo dňa 30.01.2012 sa nachádza na č.l. 18, bola doručená odporcovi 06.02.2012. Zmluva o úvere uzatvorená medzi účastníkmi je zo dňa 04.11.2010, nachádza sa na č.l. 20, v zmysle nej bolo odporcovi požičaných 5.500,- Eur. Osobitná vstupná úroková sadzba bola nedojednaná. Úroková sadzba FIX vo výške 13,99 % ročne, výška splátky 127,95 Eur, počet splátok 60.

V čl. V bodu 1. Zmluvy o úvere sa odporca zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úroky, úroky z omeškania, pokiaľ navrhovateľovi na ne vznikne nárok, poplatky dohodnuté v zmluve a v cenníku a dodržiavať dohodnuté podmienky. V čl. IX bod 1. Zmluvy o úvere, ak nastane prípad nesplnenia, navrhovateľ je oprávnený vyhlásiť mimoriadnu predčasnú splatnosť celého zostatku úveru s príslušenstvom. Odporca je povinný v takom prípade celý zostatok úveru s príslušenstvom predčasne splatiť, a to ku dňu doručenia písomného oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti odporcovi alebo k inému dňu určenému v oznámení. Podmienky čerpania úveru, zabezpečenie úveru, podmienky pri neplnení a ďalšie náležitosti boli dojednané v zmluve o úvere a v obchodných podmienkach. V čl. VI bod 6. Zmluvy o úvere, ak je dlžník v omeškaní s platením splátky alebo jej časti je banka oprávnená úročiť omeškanú sumu istiny úveru okrem bežnej úrokovej sadzby aj úrokom z omeškania vo výške určenej v tejto zmluve, a to od prvého dňa omeškania až do dňa predchádzajúceho dňu úplného splatenia omeškanej splátky.

Výpis z knihy účtov, z ktorého vyplýva suma istiny 4.826,32 Eur, úrok 291,49 Eur úrok z omeškania 1.181,47 Eur, poplatok za vedenie úverového účtu 10,- Eur, poplatok za poistenie úveru 10,50 Eur, riadny úrok od 02.03.2013 - 13,99 % ročne z istiny do zaplatenia, úrok z omeškania od 02.03.2013 - 8,75 % ročne z istiny do zaplatenia sa nachádza na č.l. 26.

Odporca podal odpor voči vydanému platobnému rozkazu, v ktorom namietal, že zaplatil viac než zohľadňuje navrhovateľ vo svojom návrhu. Išlo o sumu 2.000,- Eur, preto dlžná suma musí byť nižšia. Odpor sa nachádza na č.l. 33, doklad o tom, že odporca poberá dávku v hmotnej núdzi 62,50 Eur za mesiace september, október roku 2013 z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen sa nachádza na č.l. 44. Navrhovateľ sa vyjadril k odporcu dňa 07.11.2013 na č.l. 45, trval na podanom návrhu. Prehľad platieb sa nachádza na č.l. 47 - 72.

Vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane odporcu sa nachádza na č.l. 98 a je zo dňa 22.05.2014. Na č.l. 105 - 106 sa nachádza rozhodnutie o tom, že odporca je občanom v hmotnej núdzi, má nárok na dávku a príspevky v sume 62,50 Eur od 01.10.2013. Od 01.05.2014 sa mu znižuje pomoc v hmotnej núdzi na 61,60 Eur mesačne. Stanovisko Slovenskej obchodnej inšpekcie sa nachádza na č.l. 125, vyjadrenie navrhovateľa na č.l. 140 - 143 a vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane odporcu zo dňa 14.10.2014 na č.l. 148.

Na základe vykonaného dokazovania súd posúdil predmetnú zmluvu o úvere ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle § 52 OZ, keď v právnom vzťahu založenom uvedenou zmluvou vystupoval navrhovateľ v

postavení dodávateľa v zmysle § 52 ods. 2 OZ (podľa výpisu z obchodného registra predmetom jeho činnosti je okrem iného aj poskytovanie spotrebiteľských úverov) a odporca pri uzatváraní zmluvy vystupoval v postavení spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 4 OZ, pričom súd nemal pochybnosti o tom, že by zmluvu uzatváral v inom postavení ako fyzickej osoby, keďže v zmluve o úvere bol označený menom, priezviskom, dátumom narodenia, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu. Zároveň z obsahu zmluvy vyplýva, že daná zmluva o úvere bola uzatvorená v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V dôsledku toho, že právny vzťah založený zmluvou o úvere súd posúdil ako vzťah spotrebiteľský, preto potom aplikoval na danú situáciu ustanovenia zaručujúce odporcovi ako spotrebiteľovi ochranu jeho práv a keďže bol odporcovi vychádzajúc zo zmluvy o úvere poskytnutý spotrebiteľský úver, súd na posúdenie daného záväzkového vzťahu aplikoval prednostne ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch.

V zmysle citovaného zákona musí mať zmluva o spotrebiteľských úveroch písomnú formu a musí obsahovať v zákone taxatívne uvedené náležitosti. Zákon priamo sankcionuje absenciu určitých náležitostí, buď neplatnosťou zmluvy (písomnosť zmluvy) alebo stanovuje, že v prípade absencie náležitostí stanovených v § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) ZoSÚ, je zmluva síce platná, ale úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ZoSÚ).

Po preskúmaní zmluvy o úvere uzatvorenej medzi účastníkmi konania súd dospel k záveru, že uvedený úver v zmysle § 11 ZoSÚ možno považovať za bezúročný a bez poplatkov, a to z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a j) ZoSÚ. Zmluva o úvere neobsahuje konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru a ďalej údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

Zmluva o úvere neobsahuje údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ), keď konečná splatnosť úveru bola dohodnutá v čl. III v bode 10 tak, že „posledná splátka splatná do: 60 mesiacov od prvého čerpania Úveru“. Zákonodarcu zahrnutím aj tohto údaju medzi obligatórne náležitosti spotrebiteľského úveru sledoval ten cieľ, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (týmto sú: dátum poskytnutia úveru spotrebiteľovi, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok). Je potom úlohou dodávateľa, aby uvedené vstupné údaje matematicko-logickými operáciami premietol do konkrétneho (jedného) časového údaja, ktorý bude konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru predstavovať. Pričom za takúto špecifikáciu nemožno považovať údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru tak, ako je formulovaný v danej zmluve o úvere bez toho, aby bol tento následne časovo individualizovaný pre túto konkrétne Zmluvu o úvere.

Ďalej zmluva o úvere neobsahuje údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, (náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ), keď v čl. III zmluvy o úvere je uvedený len údaj o celkových nákladoch dlžníka, avšak nikde v zmluve o úvere sa nenachádza údaj o celkovej sume (istina + úroky + poplatky), ktorú má dlžník veriteľovi (navrhovateľovi) uhradiť. V uvedenej súvislosti súd poukazuje aj na určitú nezrovnalosť, na ktorú poukázal aj vedľajší účastník, a to že súčet výšky poskytnutého úveru a celkových nákladov spojených s úverom (5.500,-Eur + 2.504,96 Eur = 8.004,90 Eur) nezodpovedá sume vo výške 7.677,-Eur vypočítanej ako súčin počtu splátok a ich dojednanej výšky (60 x 127,95 Eur), pričom zo zmluvy nevyplýva, aké ďalšie poplatky a v akej výške je povinný dlžník veriteľovi zaplatiť do sumy 8.004,90 Eur. Uvedené súd považuje za nezrozumiteľné, nepresné a neurčité, a teda neplatné (§ 37 ods. 1 OZ, § 41 OZ). Uvedenú nezrovnalosť navrhovateľ súdu neozrejmil. Hoci súdu uviedol vzorec na výpočet RPMN, zároveň neposkytol potrebné údaje na overenie správnosti jeho výpočtu. Pokiaľ mal navrhovateľ za to, že existenciu tejto nezrovnalosti mal preukázať ten, čo ju konštatoval, a teda vedľajší účastník, súd sa s uvedeným konštatovaním nestotožňuje z dôvodu, že len navrhovateľovi sú známe všetky položky zahrnuté do výpočtu celkovej čiastky nákladov spojených s poskytnutím úveru a bolo v jeho záujme, aby tieto skutočnosti súdu ozrejmil.

Na základe vyššie uvedeného z dôvodu, že predložená zmluva o úvere neobsahuje vyššie uvedené náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ, súd túto zmluvu posúdil za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle § 11 ZoSÚ. Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že odporca porušil svoje zmluvné povinnosti tým, že poskytnutý úver riadne nesplácal. Súd zobral za preukázané, že odporca

uhradil navrhovateľovi spolu sumu 1.329,87 Eur, ktorú tvrdil navrhovateľ vo svojom vyjadrení. Pokiaľ odporca, a na jeho strane vedľajší účastník, tvrdili, že uhradil viac, uvedené súdu nijakým spôsobom nepreukázali, a teda v tejto časti neunesli dôkazné bremeno. Z uvedeného dôvodu súd navrhovateľovi priznal právo na zaplatenie sumy vo výške 4.170,13 Eur - teda rozdiel vo výške reálne poskytnutého úveru (5.500,-Eur) a uhradenej časti splátok odporcom vo výške 1.329,87 Eur a vo zvyšku návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. Nakoľko sa odporca dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči navrhovateľovi do omeškania, vzniklo navrhovateľovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Súd však návrhu na zaplatenie úrokov z omeškania vyhovel len čiastočne a priznal úroky z omeškania len z nezaplatených splátok a po vyhlásení splatnosti celého úveru úrok z omeškania zo zostatku nesplatenej istiny poskytnutého úveru. Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravujúce špecificky spotrebiteľské zmluvy má postavenie lex specialis vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 261 ods. 3 Obchodného zákonníka. To platí aj pre uplatnenie ustanovení o úrokoch z omeškania, a preto je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú v danom prípade priaznivejšie pre spotrebiteľa než ustanovenia Obchodného zákonníka (§ 369 ods. 1 Obchodného zákonníka). Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., a to úrok z omeškania pri neuhradených splátkach splatných dňa 05.10.2011 a 05.11.2011 je vo výške 9,5% ročne, pri neuhradenej splátke splatnej dňa 05.12.2011 vo výške 9,25% ročne, pri neuhradenej splátke splatnej dňa 05.01.2012 a 05.02.2012 vo výške 9% ročne a pri splatnosti zostatku istiny úveru (dňa 15.02.2012) vo výške 9% ročne. Na základe týchto skutočností a zákonných ustanovení súd, ktorý je viazaný návrhom navrhovateľa navrhovateľovi priznal úrok z omeškania v žiadanej výške 8,75% ročne, ktorá výška nepresahuje výšku úroku z omeškania podľa Občianskeho zákonníka.

Súd vyslovil, že plnenie sa môže vykonať v splátkach tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Súd pri tom prihliadol na skutočnosť, že odporca je osobou, ktorej je poskytovaná pomoc v hmotnej núdzi, avšak zároveň aj na vek odporcu, vzhľadom na ktorý je možné vidieť jeho potenciálnu možnosť zamestnať sa a splácať dlh riadne a včas.

Podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Splátka 30,- Eur je priznaná v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p. z dôvodu, že súd mal preukázané, že odporca poberá dávku v hmotnej núdzi.

Podľa § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Súd v súlade s § 151 ods. 3 O.s.p. rozhodol, že o trovách konania rozhodne do 30-tich dní od právoplatnosti rozhodnutia“.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za nesprávne, pričom má za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f) OSP z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že nesúhlasí s názorom okresného súdu, že v čl. III bod 10 Zmluvy o úvere nie je dostatočne špecifikovaná konečná splatnosť úveru, keď sa tam uvádza: „do 60 mesiacov od prvého čerpania úveru“, a to z dôvodov uvádzaných už vo vyjadrení navrhovateľa zo dňa 26. 08. 2014, kde navrhovateľ uviedol, že termín splatnosti úveru nie je v Zmluve označený dátumom, pretože to v čase uzavretia Zmluvy nebolo ani možné, nakoľko navrhovateľ v uvedenom čase nevedel predpokladať kedy dôjde k čerpaniu úveru. Naopak, chcel poskytnúť dlžníkovi určitú mieru voľnosti vo vzťahu k začiatku a koncu splácania úveru, ktoré sú v zmysle Zmluvy o úvere odvodené od prvého čerpania úveru. Zdôraznil, že takto určená splatnosť úveru nie je v rozpore s § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého: „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Z uvedeného

ustanovenia podľa navrhovateľa nevyplýva, že termín konečnej splatnosti úveru musí byť určený dňom, mesiacom a rokom. Podľa názoru navrhovateľa postačuje, že termín konečnej splatnosti úveru je určiteľný. Bolo by predsa nelogické, aby mal zákonodarca záujem sankcionovať veriteľov, ktorí v spotrebiteľských zmluvách uviedli určiteľný dátum splatnosti úveru bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, a to o to viac, že takto formulovaná konečná splatnosť úveru je na prospech spotrebiteľom. Každý aj podpriemerný spotrebiteľ dokáže zo sporného ustanovenia o konečnej splatnosti úveru určiť, že keď vyčerpá úver v určitý deň, je povinný ho uhradiť do 60 mesiacov od tohto dňa. Zákon o spotrebiteľských úveroch neobsahuje výklad pojmu termín konečnej splatnosti úveru, avšak pri tomto výklade môže byť nápomocná vyhláška MF SR č. 620/2007 Z. z., ktorou sa ustanovoval vzor formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kde bolo vo vysvetlivkách na vyplnenie formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere v bode 2C jasne uvedené: „Uvádza sa výška, počet a termíny splátok ponúkaného spotrebiteľského úveru. Napríklad, či sa spotrebiteľský úver spláca anuitne, alebo sa úroky a poplatky splácajú ako prvé a istina neskôr alebo naopak, či sa úroky a poplatky strhnú z celkovej výšky ponúkaného spotrebiteľského úveru. Ak z predchádzajúcich údajov o počte a termínoch splátok ponúkaného spotrebiteľského úveru nie je zrejme konečná splatnosť ponúkaného úveru, uvádza sa, do akého obdobia musí byť ponúkaný spotrebiteľský úver splatený. Uvádza sa buď konkrétny dátum alebo dĺžka obdobia v dňoch, týždňoch, mesiacoch alebo rokoch, na ktoré je ponúkaný spotrebiteľský úver poskytovaný“. Aj keď bol uvedený predpis zrušený práve zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, uvedený Zákon o spotrebiteľských úveroch podobnú výkladovú normu neobsahuje, preto podľa názoru navrhovateľa je na ust. § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch možné tento výklad aplikovať. Pokiaľ ide o absenciu údaje o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť (ust. § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch), rovnako ako v predchádzajúcom prípade, ani v prípade ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch nie je záver okresného súdu podľa navrhovateľa správny. V uvedenej súvislosti poukázal navrhovateľ v odvolaní na čl. III bod 19 Zmluvy o úvere, v zmysle ktorého celkové náklady dlžníka spojené s úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia Zmluvy sú vo výške 2 504,90 €. Predmetný údaj teda informuje spotrebiteľa - odporcu o sume, ktorú je v zmysle uzavretej Zmluvy o úvere povinný uhradiť banke - navrhovateľovi ako odplatu za to, že mu poskytla úver v určitej výške. Z tejto informácie si podľa navrhovateľa aj podpriemerný spotrebiteľ dokáže vypočítať celkovú čiastku, ktorú bude povinný banke uhradiť. Zároveň informácia o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených s úverom je pre spotrebiteľa dôležitejšia a praktickejšia ako informácia o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť, pretože odbremeňuje spotrebiteľa od výpočtu sumy, o ktorú úver preplatí. Z uvedeného dôvodu navrhovateľ v Zmluve o úvere uprednostnil uvedenie údaje o celkových nákladoch spojených s úverom pred údajom o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi uhradiť. Podľa názoru navrhovateľa predmetné ustanovenie je potrebné vykladať tak, že zákonodarca vyžaduje, aby bol v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, preto je logické, aby na splnenie uvedenej požiadavky postačovalo uvedenie celkových nákladov spojených s úverom a uvedenie výšky úveru, ktorých súčet predstavuje celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V uvedenej súvislosti poukázal navrhovateľ v odvolaní na dôvodovú správu k § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorej má zásadný význam v rámci ochrany spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Medzi podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patria napríklad ročná percentuálna miera nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Hodnoty týchto údajov musia byť vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy. Z uvedeného je zrejme, že aj samotný zákonodarca mal v úmysle zaviazat' veriteľov informovať spotrebiteľov najmä o celkových nákladoch spojených s úverom a nie o celkovej čiastke, ktorú musia spotrebiteľia uhradiť za poskytnutý úver.

Pokiaľ ide o závery okresného súdu týkajúce sa nezrovnalostí určenej výšky nákladov, konkrétne v tom, že súčet výšky poskytnutého úveru a celkových nákladov spojených s úverom nezodpovedá sume vypočítanej ako súčin počtu splátok a ich dojednanej výšky, pričom zo zmluvy nevyplýva aké ďalšie poplatky je povinný odporca navrhovateľovi uhradiť, navrhovateľ v odvolaní uviedol, že podľa Zmluvy o úvere odporca je povinný uhradiť

- a) poplatok za správu úverového účtu (čl. III bod 14 zmluvy o úvere),
- b) poplatok za poskytnutie úveru (čl. III bod 15 zmluvy o úvere)
- c) poplatok za poistenie úveru (čl. III bod 20 zmluvy o úvere).

Uvedené náklady nie sú súčasťou dohodnutých splátok úveru, avšak napriek uvedenému ich tak okresný súd ako aj vedľajší účastník v rámci svojho tvrdenia o nezrovnalosti určenej výšky nákladov nezohľadnili. V závere odvolania navrhovateľ uviedol, že napriek výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) a j) Zákona o spotrebiteľských úveroch okresným súdom, navrhovateľ má za to, že predmetná zmluva spĺňa všetky náležitosti podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch, preto je záver okresného súdu o bezúčinnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa názoru navrhovateľa nesprávny. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 14. 10. 2014 sp. zn. 12C/205/2013-172 v odvolaní napadnutej časti zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

K obsahu odvolania navrhovateľa sa vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu a vo vyjadrení uviedol, že argumentáciu navrhovateľa považuje za nesprávnu, nakoľko sa ňou navrhovateľ snaží vzbudiť dojem, že Zákon o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy aplikoval zákonným spôsobom, a že táto aplikácia bola v určitej miere dokonca aj na prospech spotrebiteľa. V uvedenej súvislosti vedľajší účastník na strane odporcu vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že prijatím zákona č. 129/2010 Z. z. sa sprísnil podmienky poskytovateľom spotrebiteľských úverov a to predovšetkým v zmysle požadovaných obligatórných náležitostí, čo súvisí s potrebou zvýšenej ochrany finančného spotrebiteľa a potrebou transparentného informovania spotrebiteľa o podstatách náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Termín konečnej splatnosti úveru má byť v kontexte ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. určený jasne a zrozumiteľne, presným a konkrétnym dátumom. V čase uzatvárania predmetnej zmluvy o úvere si musel byť navrhovateľ ako odborne znály poskytovateľ spotrebiteľských úverov vedomý akým spôsobom je potrebné vykladať príslušné právne predpisy. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru je v predmetnej úverovej zmluve uvedený iba počtom mesiacov. Cieľom zákonnej úpravy termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru ako obsahovej náležitosti zmluvy je, aby dodávateľ špecifikoval presný deň kedy má nastať konečná splatnosť poskytnutého úveru. Podľa názoru vedľajšieho účastníka je nemysliteľné, aby obsahové náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. boli v úverových zmluvách uvádzané nepresne a v nesprávnej forme a aby si spotrebiteľ, ktorému je poskytnutý úver, musel matematickými operáciami vypočítavať v ktorý deň, v ktorom mesiaci a v ktorom roku nastane konečná splatnosť poskytnutého úveru. Povinnosť špecifikovať presný dátum splatnosti úveru prislúcha jednoznačne dodávateľovi. Ďalej je nevyhnutné pri obsahovej náležitosti zmluvy - výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov aplikovať tzv. legálny výklad predmetného ustanovenia. Zákonodarcu v ňom bližšie špecifikoval svoj úmysel a to, že spotrebiteľ musí byť informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z uvedeného vyplýva, že spotrebiteľ má už pri podpise zmluvy vedieť aká pomerná časť z každej uhradenej splátky bude pripísaná na úhradu istiny, aká časť na úroky a aká časť bude pripísaná na úhradu poplatkov. Predmetná zmluva neobsahuje žiadne dojednanie, z ktorého by uvedené bolo zrejmé. Pokiaľ ide o obsahovú náležitosť Zmluvy „celková čiastka splatná spotrebiteľom“, podľa názoru vedľajšieho účastníka tento údaj nebol súčasťou dojednaní predmetnej zmluvy, čím došlo jednoznačne k porušeniu ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. V uvedenej súvislosti vedľajší účastník na strane odporcu vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že akékoľvek argumenty navrhovateľa v tomto smere sú prejavom snahy zakryť pochybenie navrhovateľa pri aplikácii zákona. Podľa názoru vedľajšieho účastníka cieľom zákonnej úpravy obsahových náležitostí, ktoré musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať je, aby obsahové náležitosti uvedené v konkrétnych zmluvách o spotrebiteľských úveroch boli pre spotrebiteľa určité, prehľadné a zrozumiteľné. Predmetná zmluva o úvere uvedené náležitosti neobsahuje, resp. ich obsahuje v nesprávnej forme, čo potvrdil aj prvostupňový súd a v dôsledku tejto skutočnosti sa poskytnutý úver považuje za bezúčinný a bez poplatkov.

V závere vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa vedľajší účastník na strane odporcu uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v jeho odvolaní napadnutej časti potvrdil ako dôvodný a správny a aby zaviazal navrhovateľa na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré si vedľajší účastník na strane odporcu uplatnil vo výške 119,62 €.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku, ktorým okresný súd návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti zamietol, podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil.

Z obsahu odvolania navrhovateľa vyplýva, že navrhovateľ sa nestotožnil so záverom okresného súdu o tom, že úver poskytnutý odporcovi na základe Zmluvy o úvere zo dňa 04. 11. 2010 je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, pretože Zmluva o úvere č. EZY-CRL-00084775-2010-ZVOL-SU zo dňa 04. 11. 2010 neobsahuje obligatórne obsahové náležitosti vyžadované zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v ust. § 9 ods. 2 písm. f) a písm. j) cit. zákona a to konkrétne údaj o termíne konečnej splatnosti úveru a údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť.

Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľa, odvolací súd uvádza, že sa v celom rozsahu stotožňuje s obsahom odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu (§ 219 ods. 2 OSP), kde okresný súd jasne a zrozumiteľne vysvetlil aké úvahy ho viedli k záveru, že úver poskytnutý odporcovi na základe Zmluvy o úvere č. EZY-CRL-00084775-2010-ZVOL-SU zo dňa 04. 11. 2010 je potrebné v zmysle ust. § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov, na základe čoho potom navrhovateľom v žalobe uplatnený nárok vo zvyšnej časti zamietol. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že nie je možné na výklad ust. § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z. z. použiť vyhlášku MF SR č. 620/2007 Z. z., tak ako to tvrdí v odvolaní navrhovateľ, pretože táto vyhláška bola zrušená ust. § 26 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Citovaný zákon v záujme zvýšenej ochrany spotrebiteľa sprísnil podmienky pre poskytovanie spotrebiteľských úverov a to napr. aj v tom, že vyprecizoval obligatórne obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré keď v Zmluve absentujú, tak sa úver poskytnutý na základe takejto zmluvy považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 cit. zákona). Ak teda zákon č. 129/2010 Z. z. v ust. § 9 ods. 2 písm. f) v záujme zvýšenej ochrany spotrebiteľa vyžaduje, aby bol v zmluve o spotrebiteľskom úvere výslovne uvedený údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, tak nie je prípustné argumentovať tým, že údaj o termíne konečnej splatnosti úveru je možné vyvodiť z údajov uvedeného v čl. III bod 10 Zmluvy, kde sa uvádza, že splatnosť poslednej splátky úveru je „do 60 mesiacov od prvého čerpania úveru“. Okresný súd správne v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že pri údají „termín konečnej splatnosti úveru“ sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (týmto sú: dátum poskytnutia úveru spotrebiteľovi, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok), pričom je úlohou dodávateľa, aby uvedené vstupné údaje matematicko-logickými operáciami premietol do konkrétneho časového údajov o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Správnosti uvedených úvah okresného súdu nasvedčuje aj pojmové vymedzenie slova „termín“, podľa ktorého „termín je presné časové vymedzenie pre nejaký úkon, pre splnenie nejakej povinnosti a pod.“ Požiadavka striktného výkladu zákonom vyžadovaných obligatórnych obsahových náležitostí Zmluvy sa rovnako týka aj ďalšej obsahovej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to údajov uvedených v ust. § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z. - údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi titulom poskytnutého úveru zaplatiť. Túto zákonom stanovenú obsahovú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemožno vyvodiť z ostatných údajov uvedených v Zmluve (konkrétne z údajov uvedených v čl. III. bod 1 a 19 Zmluvy), tak ako to tvrdí v odvolaní navrhovateľ, ale celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi titulom poskytnutého úveru zaplatiť musí byť tiež výslovne uvedená v Zmluve, tak ako to vyplýva z ust. § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti zamietol ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil; o trovách odvolacieho konania rozhodne podľa ust. § 224 ods. 4 OSP súd prvého stupňa.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.